

magnífic monument espiritual de la civilització greco-llatina. Sens dubte que aquest esforç ha de contribuir d'una manera eficaç a l'educació humanística dels catalans. I per altre part, l'esforç—malhauradament ara suspès—de l'Universitat nova, creada per la Mancomunitat de Catalunya, on s'hi cursaven, en franca germanor, estudis d'especulació científica, i els estudis de caràcter eminentment tècnic que oferien l'Escola Elemental del Treball, l'Escola de Bells Oficis i l'Escola d'Alts Estudis Comercials.

La nostra joventut necessita que se l'orienti bé, que sàpiga per quins mitjans i en quines aplicacions són esforç serà més eficaç. Seria fantàstic pensar en emular aquelles empreses d'alta volada a que al·ludiem al citar la *Fundació Bernat Metge* i la Universitat nova. Però salvant les naturals proporcions, el nostre CENTRE DE LECTURA

podria servir a maravella per a que cada u pogués triar, entre les múltiples atraccions que reclamen el nostre esforç, aquelles més apropiades a les innates aptituds i a les més sentides vocacions.

Seria deplorable que no sapiguéssim servir-nos, per a millorar la nostra vida, d'aquest instrument formidable que'l CENTRE DE LECTURA posa a les mans de la nostra joventut. La seva estructura orgànica es apte per a recullir les més diverses activitats. Falta que les activitats sorgeixin i donguin vida en aquella estructura. I si arribem a superar-la, conseguirem l'elasticitat necessària per a que el nostre CENTRE pugui ésser sempre la forja de les noves generacions, que aniran sorgint a la vida de la ciutat amb la ferma orientació de contribuir amb llur esforç a la nostra plenitud espiritual i al nostre benestar col·lectiu.

A. MARTI BAIGES

III

ELS PASTORS VELLS

*Passeu encara la nit sota l'espluga
i els jorns—de sol a sol—a dalt els prats;
de tant com heu mirat les soledats
la vostra faç, ha devingut xaruga.*

*Ja no us plau veure l'euga si remuga
o si el xai bela ran dels espadats;
us veig sobre una pedra recolzats
cenyint un pensament amb cada arruga.*

*La terra als vostres peus s'és feta dura;
als vostres ulls el món més fosc apar,
i al vostre cor, més freda la nevada.*

*Quina angoixa, pastors, ara us tortura?
La d'ésser vells i sols i no haver llar
on us esperi mai cap abraçada?*

FIDEL S. RIU